ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: ועתה
בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לך נא אל
הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה
אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: והבאת לאביך
ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו: ויאמר יעקב
אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש
חלק: אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע
והבאתי עלי קללה ולא ברכה: ותאמר לו אמו עלי
קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי: וילך ויקח
ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב
אביו: ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת
אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן: ואת
ערת גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל צואריו:
ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה
ביד יעקב בנה: ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל אביו
אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא
שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך: ויאמר
יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי
הקרה יהוה אלהיך לפני: ויאמר יצחק אל יעקב
גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא:
ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל
קול יעקב והידים ידי עשו: ולא הכירו כי היו ידיו
כידי עשו אחיו שערת ויברכהו: ויאמר אתה זה
בני עשו ויאמר אני: ויאמר הגשה לי ואכלה

אתא לי צידא ועביד לי תבשילין
ואיכול ואברכינך קדם יי קדם מותי
וכען ברי קביל מני למא דאנא
מפקיד יתך: איזיל כען לענא וסב
לי מתמן תרין גדיי עזין שמינין ואעביד
יתהון תבשילין לאבוך כמא די
רחים: ותעיל לאבוך וייכול בדיל
די יברכנך קדם מותיה: ואמר יעקב
לרבקה אמיה הא עשו אחי גבר
שערן ואנא גבר שעיע: מא
אם ימשנני אבא ואהי בעינוהי
כמתלעב ואיתי עלי לוטין ולא
ברכן: ואמרת ליה אמיה עלי
אתאמר בנבואה דלא ייתון
לוטיא עלך ברי ברם קביל מני
ואזיל סב לי: ואזל ונסיב ואיתי
לאמיה ועבדת אמיה תבשילין
כמא די רחים אבוהי: ונסיבת רבקה
ית לבושי עשו ברה רבא דרגיגתא
די עמה בביתא ואלבישת ית יעקב
ברה זעירא: וית משכי דגדיי בני
עזי אלבישת על ידוהי ועל
שעיעות צורהי: ויהבת ית תבשיליא
וית לחמא די עבדת בידא דיעקב
ברה: ועל לות אבוהי ואמר אבא
ואמר הא אנא מן את ברי:
ואמר יעקב לאבוהי אנא עשו בוכרך
עבדית כמא די מלילתא עמי קום
כען אסתחר ואיכול מצידי בדיל
דתברכינני נפשך: ואמר יצחק לבריה
מא דין אוחיתא לאשכחא ברי
ואמר ארי זמין יי אלהך קדמי:
ואמר יצחק ליעקב קרב כען ואמשינך
ברי האת דין ברי עשו אם לא:
וקריב יעקב לות יצחק אבוהי וגששיה
ואמר קלא קלא דיעקב וידיא ידי עשו
ולא אשתמודעיה ארי הואה ידוהי
כידי עשו אחוהי סערנין ובריכיה:
ואמר את דין ברי עשו ואמר אנא ואמר

[illegible] הגדול [illegible]
משלי הם ואינם גזל שכך
כתב לה יצחק ליטול
בכתובתה שני גדיי עזים בכל
יום: ב״ר: איש שעיר: בעל
שיער: ימשני: [illegible]
[illegible] החמודות: נקיות:
דכייתא ד״א שחמדן מן
נמרוד: אשר אתה בבית:
והלא כמה נשים היו לו והוא
מפקיד אצל אמו. אלא שהיה
בקי במעשיהן וחושדן: אנכי
המביא לך. ועשו הוא בכורך:
עשיתי: כמה דברים כאשר
דברת אלי: שבה: לשון ישיבה
על השלחן. לכך תרגומו
אסתחר: גשה: אמ׳ בלבו
אין דרך עשו להיות שם
שמים שגור בפיו: קול
יעקב: שמדבר בלשון
תחנונים קום [illegible] אבל עשו
בלשון קנט[illegible] יקום אבי:
אני: לא אמ[illegible] אלא אני:

צבאות המה יבנו ואני
אהרוס וקראו להם
גבול רשעה והעם
אשר זעם יהוה עד
עולם: ועיניכם תראינה
ואתם תאמרו יגדל
יהוה מעל לגבול ישראל:
בן יכבד אב ועבד אדניו
ואם אב אני איה כבודי
ואם אדונים אני איה
מוראי אמר יהוה
צבאות לכם הכהנים
בוזי שמי ואמרתם
במה בזינו את שמך:
מג[illegible] מזבחי
לחם מגאל ואמרתם
במה גאלנוך באמרכם
שלחן יהוה נבזה הוא:
וכי תגשון עור לזבח
אין רע וכי תגישו
פסח וחלה אין רע

הקריבהו נא לפחתך
הירצך או הישא
פניך אמר יהוה צב
אות: ועתה חלו נא
פני אל ויחננו מידכם
היתה זאת הישא
מכם פנים אמר יהוה
צבאות: מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא
תאירו מזבחי חנם

שני פנים לכבוד קום [illegible] יפה: וישיב
את הדין שהוא [illegible] הדין [illegible] יכול: לתת
לתנות מדבר: ויען המן: כי היו אחובי
רשעים וכי היו אחים [illegible] רשעים
[illegible] אבל מעשה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ואני לכם איה כבודי: אומר ה׳ לכם אתם
הכהנים הבוזים את שמי: ואומרים במה בזינו
כלו׳ יודעים [illegible]
[illegible] על מזבחי [illegible]
[illegible] במה גאלנוך [illegible] לחם [illegible]
[illegible]
שלחן ה׳ נבזה הוא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ועבד
[illegible]
[illegible]
העושים [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] שלוחי
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] הלא
מי בכם [illegible]
ממזרח [illegible]
[illegible]
[illegible]